

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.190/2012/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla a Szűcs Ügyvédi ügyintéző: dr. Szűcs Andrea Ilona ügyvéd által képviselt felperesnek a Márton & Társa Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Nemes Dénes ügyvéd által képviselt **Országos Tisztifőorvosi Hivatal** (1097 Budapest, Gyáli út 2-6.) alperes ellen egészségbiztosítási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. március 18. napján kelt 22.K.33.969/2009/6. számú ítélete ellen a felperes 8. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A panaszos 2004. október 24-én született gyermeke (a továbbiakban: Beteg) évek óta visszatérő fülpanaszokban szenvedett, rendszeres fülfolyása volt, ezért 2008. március 27-én előjegyezték a felperesi kórházban kétoldali krónikus mastoiditis kórisme valószínűsítése mellett fülműtét elvégzésére. A műtétet megelőzően teljes laborvizsgálatot, valamint fül-orr-gégészeti vizsgálatot végeztek, de nem készült a középfülből váladékleoltás és antibiogram. A bal oldali műtėti feltárás eredményeként az ellenoldali műtėti beavatkozást egy héttel későbbre - 2008. április 3-ra - halasztották. A második műtétet követően a Betegnél kialakult súlyos mértékű arcideg bénulás miatt 2008. április 9-én a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Önkormányzat Jósa András Kórház Fül-orr-gégészeti és fej-nyak sebészeti osztályra helyezték át. A gyermeknél maradandó halláskárosodás alakult ki.

A Beteg édesanyjának panaszbejelentése nyomán eljár alperes 1235-19/2009. számú határozatával a felperest 500.000 forint bírsággal sújtotta. A beszerzett orvosszakértői vélemény alapján az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 77. § (3) bekezdésének, valamint az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről szóló 2003. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 5. § (1) bekezdésének sérelmét állapította meg, mivel a műtétet megelőző gyógykezelés során a felperes az elvárható gondosság követelményének megsértésével járt el, a finanszírozási szerződésből fakadó kötelezően ellátandó egészségügyi szolgáltatást nem a hatályos jogszabályoknak megfelelően nyújtotta. A Betegnél fennálló krónikus középfülgyulladás miatt szükséges műtét elvégzését megelőzően egy célzott antibiotikus kezelés kismértékben csökkenthette volna a gyulladást és jobb műtéti körülményeket teremtett volna az operáló orvos részére, ennek ellenére a középfülből sem váladék leoltás, sem antibiogram nem készült. A jogsértés miatt szükségesnek látta felügyeleti bírság kiszabását, amelynek mértékénél figyelembe vette a felperes együttműködő magatartását azt, hogy az elmaradt vizsgálatok a beteg állapotát és gyógyulási esélyeit nem fenyegették, a műtéti szövődmény kialakulásával nem álltak ok-okozati összefüggésben, súlyosítóként értékelte ugyanakkor, hogy az elvárható gondosság követelményének megsértéséből származó jogsérelem kiskorú gyermeket érintett.

Az alperes határozatának hatályon kívül helyezése iránt előterjesztett keresetet az elsőfokú bíróság elutasította. Megállapította, hogy az alperes hatáskörében eljárva jogszerű határozatot hozott, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (6) bekezdése nem sérült, az alperes a tényállást megfelelően tisztázta, a bizonyítékokat okszerűen értékelte, az orvosszakértői vélemény alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy sérült az Eütv. 77. § (3) bekezdésének azon előírása, mely szerint minden beteget az ellátásban résztvevőktől elvárható gondossággal, a szakmai és etikai szabályok, illetve irányelvek betartásával kell ellátni. Kifejtette, hogy az elvárható gondosság törvényi követelményét azzal sértette meg a felperes, hogy nem készült a középfülből váladék leoltás, és nem készült antibiogram. A kórokozók pontos megállapítása és a célzott antibiotikus terápia nehezen megállapítható mértékű esélyt adott volna a gyulladás csökkentésére, amely könnyebben áttekinthető műtéti körülményeket eredményezhetett volna. Utalt az elvárható gondosság körében a BDT2009.1943. számú jogesetre. Az elvárható gondosság tanúsításának kérdését szakkérdésnek tekintette, ez okból jogszerűnek tartotta szakértő bevezetését a közigazgatási eljárásba, valamint azt is, hogy az alperes a bizonyítékok között a szakértői véleményt is értékelte. A 2009. évi, felperes által csatolt fül-, orr-, gégészeti útmutatót annak időbeli eltérése miatt figyelmen kívül hagyta. Kifejtette, az alperes döntését mérlegelési jogkörben hozta, a felperes a Pp. 164. §-a szerint rá háruló bizonyítási teher ellenére nem terjesztett elő olyan bizonyítékot, amely a határozat jogszerűségét kétségessé tette volna, azt az állítását pedig, mely szerint az elvárható gondosság kérdésében a szakértő nem foglalhat állást, jogszabályi előírással alátámasztani nem tudta.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen, annak megváltoztatása, az alperes határozatának hatályon kívül helyezése és perköltség iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben sérelmezte, hogy az elsőfokú ítélet alapvetően a határozat indokolásának megismételt indokait tartalmazza. Állította, hogy 2008-ban a középfül váladék leoltás és antibiogram készítés nem volt és azóta sem szakmai követelmény, ezt a protokoll sem tartalmazza. Kiemelte, hogy az igazságügyi szakértői megállapítások mellett - melyet a határozat 5. oldala tartalmaz - nincs alapja az alperes határozatában foglaltaknak, különös tekintettel arra, hogy a közigazgatási eljárás a műtėti következmények miatt fellépő egészségkárosodás miatt indult. Kedvezőbb gyógyulást vagy annak esélyét a két vizsgálat elvégzése sem eredményezhetett volna, ezért jogsértő az a megállapítás, hogy e vizsgálatok elmaradásával sérült az elvárható gondosság elve.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság megalapozottan fogadta el az alperes által feltárt tényállást hiánytalannak, ennek alapján helyesen állapította meg, hogy az alperes jogszerű döntést hozott a felperesi kórház szerződéses kötelezettsége megszegésének megállapításakor. Az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával és annak indokolásával a másodfokú bíróság alapvetően egyetért, az alábbiakat emeli ki:

Az egészségbiztosítás hatósági felügyeletéről szóló 2006. évi CXVI. törvény (a továbbiakban: Ebftv.) 11. § (1) bekezdése szerint a Felügyelet kivizsgálja a biztosítottak biztosítási jogviszony során igénybe vett egészségügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos panaszait, bejelentéseit (a továbbiakban együtt: kérelem). Az eljáró hatóság az Ebftv. szerint hatáskörében eljárva vizsgálta meg a felperesi egészségügyi szolgáltatást. Nem volt annak jelentősége, hogy a közigazgatási eljárás megindítására okot adó panaszbejelentésben, amelyet a gyógykezelés és az alkalmazott gyógy mód megfelelőségének megítélése szempontjából laikus panaszos terjesztett elő, mit jelölt az egészségkárosodás vélelmezett okának. A panasz ismeretében megállapítható, hogy a bejelentés nem csak és kizárólag a műtėti következmények miatt fellépő károsodást kifogásolta, hanem azt is, hogy a vizsgálatok során nem tettek meg mindent annak érdekében, hogy a helyes diagnózist kellő időben felállítsák, a vizsgálatok megválasztása, sorrendisége és eredményének értékelése során nem az elvárhatósági mércének megfelelően jártak el. Az alperes a gyógykezelés folyamatát a teljes egészségügyi dokumentáció birtokában, a releváns szakorvosi nyilatkozatok ismeretében, szakértő bevonásával értékelte. Ehhez képest kizárólag a műtétet megelőző ellátás során történtekkel összefüggésben marasztalta a felperest. Alaptalan ezért az a fellebbezési érvelés, hogy a közigazgatási eljárást megindító beadványra tekintettel nincs alapja az alperes határozatának.

Az alperes az orvos-szakmai kérdések tisztázására rendelt el a közigazgatási eljárásban szakértői bizonyítást. A szakértő azt aggálytalanul megállapította, hogy a műtét során szakmai szabályszegés nem történt, a kialakult és a szakmában ismert szövődmény a műtéti beavatkozás kockázatának körébe tartozik. Az alperes a felperes felelősségét nem a műtét során elkövetett szakmai szabályszegés, a helytelenül alkalmazott gyógmód vagy módszer miatt állapította meg. Nem észlelt szakmai szabályszegést az orvosszakértő - ennek megítélése nem vitásan orvos-szakmai kérdés - a gyermek műtétet megelőző kivizsgálása során sem. Szakvéleményében két elmaradt vizsgálatot véleményezett a megfelelő gondosság elvének sérelmeként. Az alperes ennek alapján állapított meg jogsértést, melyet határozatában részletesen indokolt. A felperes az elsőfokú eljárás során az alperesi döntés alapjául szolgáló tényállást kétségesse nem tudta tenni, az orvos-szakmai kérdésekre adott válaszok cáfolatára szakértői bizonyítást nem ajánlott fel, a szakmai megállapítások ellenében egyfelől olyan szakmai protokoll szabályokkal érvelt, amelyek időben később keletkeztek, másfelől olyan megállapításokkal szállt vitába, melyeket az alperes terhére nem értékelt (a műtéti beavatkozás során szakmai szabályt nem szegett). Helyesen hivatkozott ezért az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes kereseti állításaival az alperesi határozat jogszerűségét kétségesse tenni nem tudta. Indokait a másodfokú bíróság annyiban pontosítja, hogy azzal a felperes helyesen érvelt, a szakértő nem foglalhat állást az elvárható gondosság kérdésében. Ténylegesen nem is ez történt, a szakértői megállapításokból az egészségbiztosítási hatóság vont le az általa megjelölt jogszabályok sérelmére jogkövetkeztetést, melyet az általában elvárható gondosság tanúsításának hiányaként jelölt meg és határozatában részletesen indokolt. A felperes a fentiek szerint e határozati érvek ellenében terjesztette elő a fentiek szerinti sikertelen kereseti kérelmét, melyet lényegében fellebbezésében megismételt.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Az alperesnek a másodfokú eljárásban perköltsége nem merült fel.

A felperes személyes illetékmentessége folytán a feljegyzett fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. november 7. napján

**Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró,
Dr. Szőke Mária s.k. bíró**

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő